

1863. I begge disse Nabolandes Lovgivning har jeg fundet Tilholdspunkter for de Bestemmelser, som jeg har foreslaaet her. Næst efter Bestemmelserne om, hvem Fiskerirettigheden tilkommer, vil det være nødvendigt i en almindelig Fiskerilov at fastsætte, paa hvilken Maade Fiskeriet skal udøves for at undgaae at komme til at tilføie andre Berettigede Skade. Den Vei, man i saa Henseende hidtil har fulgt med Hensyn til det enkelte Fiskevand, som jeg før nævnte, Limfjorden, nemlig ved Lov i Detaillen at fastsætte, paa hvilken Maade Fiskeriet skal udøves, har jeg ubetinget ikke villet tilraade at følge med Hensyn til Landets Fiskevande overhovedet. Det forekommer mig, at der ikke alene nødvendigviis maa tages et væsentligt Hensyn til de locale Forhold, men at det ogsaa maa være af væsentlig Betydning, hvorvidt de til Fiskeriet Berettigede overhovedet bryde sig om at see Fiskeriet beskyttet eller ikke. Jeg har i Genhold hertil foreslaaet, at i saadanne Bunde, hvor Fiskeriet udelukkende tilkommer enkelte Berettigede, hvad der jo navnlig er Tilfældet med alle ferske Bunde, kan Udøvelsen af Fiskeriet begrænses og fastsættes gennem Regulativer for hvert enkelt Fiskevand, naar et forholdsmæssigt Antal af de Fiskeriberettigede forlange det, og at disse Regulativer skulle blive til paa lignende Maade som saamange andre Regulativer om lignende Emner. Vi benytte jo allerede nu Landvæsen- og Overlandvæsencommissioner i stort Omfang til at fastsætte Regulativer om Emner, i hvis Ordning mange Forskjellige ere interesserede. Det forekommer mig, at man ligesom er henviist til at søge en lignende Afgjærelse for de locale Fiskerispørgsmaal, og det ikke alene, hvor Fiskevandet er i Enkeltes Eiere, men ogsaa i saadanne Tilfælde, hvor dette vel ikke finder Sted, men hvor dog efter Fiskevandets Beliggenhed kun de nærmest tilstødende Egnes Beboere kunne benytte Fiskeriet. Dette er jo Tilfældet, foruden ved Limfjorden, ved mangfoldige andre af vore halvtilslukkede salte Bunde, og med Hensyn til dem har jeg meent, at Regulativerne for Fiskeriet skulde blive til, selvfølgelig ikke efter Forlangende af de enkelte Private, som ikke have nogen særlig Ret til Fiskeriet, men saaledes, at, naar en eller flere af Commu-

nerne forlangte det, kunde et Regulativ vedtages af Bestyrelserne for samtlige de tilstødende Communer. Jeg behøver neppe at minde om, at den sidste Fiskerilov, som dette Thing har været besluttet med, den om Forandringer i Bestemmelserne om Limfjordsfiskeriet, netop er bleven til gennem Forhandlinger mellem Delegerede fra samtlige til Limfjorden stødende Communer, og at man uden et saadant Underlag for Forhandlingerne meget vanskeligt vilde her paa Rigsdagen have kunnet vedtage saadanne Lovbestemmelser om saa locale Anliggender. Jeg tror altsaa, at denne Vei ikke alene vil være prakticable, men at man derhos ikke vil være i Strid med, hvad man tidligere har fulgt som Forberedelse af Lovforslag, naar man nu overlader til Communerne ikke blot at tilraade Lovbestemmelser, men overlader til dem at vedtage regulativmæssige Bestemmelser for Udøvelse af Fiskeri i saadanne Bunde. Jeg har endog en saa stor Tillid til Brugbarheden af en saadan Bestemmelse, at jeg har foreslaaet, at de nu gjældende detaillerede Lovbestemmelser om Limfjordsfiskeriet skulle ophøre efter 10 Aars Forløb, eller i alt Fald efter 10 Aars Forløb skulle kunne afløses af Regulativbestemmelser, tilblevne paa den Maade, jeg før angav, nemlig ved Overenskomst mellem Communerne. — Det har ligget nær for mig, navnlig da jeg har havt forskjellige andre Landes Fiskerilove liggende for mig, at undersøge, om det skulde være rigtigt ogsaa her, i Lighed med hvad der har været Tilfældet i Nabolandene, at bestemt visse Fredningstider for de enkelte Fiskearter. En saadan Bestemmelse kunde jo synes at være meget ønskelig, navnlig med Hensyn til de Fisk, som ikke have noget blivende Opholdssted, Vandressfene, som man vel med eet Ord kunde kalde dem, hvortil navnlig alle Rarearter høre, som opholde sig en Deel af Aaret i salt Vand, en Deel af Aaret i fersk Vand og ikke have noget blivende Hjem paa noget af disse Steder. Det laa, som sagt, nær at undersøge, om saadanne regulativmæssige Bestemmelser om Fiskeriet i de enkelte Bunde ikke maatte anses for hensigtsmæssige til at beskytte Fisk af denne Art. Jeg har imidlertid ikke dristet mig til at gaae videre end til at foreslaae, at alle saadanne Fiske-